

Навесні і сади, й кладовища цвітуть,
І луги, і гаї у квітках потопають.
Заклопотані бджоли над ними гудуть
І нектар із квіток діловито збирають.

Їм байдуже, звідкіль добувати меди,
Їм однаково, де розпускаються квіти.
На луги і гаї, кладовища й сади
Линуть бджоли труди свої вічні вершити.

Я дивлюся на них — сил немає моїх
Парадокси буття до пуття зрозуміти.
Добувати меди на кладовищах — гріх,
Але хто сміє бджіл зневажати й судити?
